

Sygn. akt I ACz 2048/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : Sędzia SA Józef Wąsik

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2013 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. W.

przeciwko L. S. C. de S. y (...) SA Oddział w Polsce

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego
w Tarnowie z dnia 25 października 2012 roku, sygn. akt I C 873/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 2048/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Tarnowie zwolnił częściowo powódkę od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych ponad kwotę 5.000 zł, a w pozostałym zakresie wniosek oddalił.

W uzasadnieniu przywołując art. 100 ust. 2 i art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach wskazał, że wniosek powódki jedynie w części zasługuje na uwzględnienie. Sąd zauważył, że na stronie ubiegającej się o zwolnienie od kosztów sądowych ciąży obowiązek poczynienia oszczędności w celu zgromadzenia środków na pokrycie tych kosztów. Obowiązku temu powódka przynajmniej w części mogła sprostać bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu siebie, gdyż w maju 2012 roku otrzymała od strony pozwanej ubezpieczyciela tytułem zadośćuczynienia kwotę 10.000 zł. W ocenie Sądu powódka chcąc dochodzić dalszych roszczeń i licząc się z zamiarem wytoczenia niniejszego powództwa powinna była przynajmniej część z pozyskanych środków tytułem zadośćuczynienia przeznaczyć na pokrycie opłaty sądowej od pozwu. Sąd odniósł się od powoływanej przez powódkę kwestii spłat zaciągniętego kredytu podając, że nie wskazała ona na jakie cele kredyt ten został zaciągnięty. Podkreślił, że powódka uzyskuje stałe miesięczne dochody w wysokości 2.348 zł netto, jak również dysponuje spółdzielczym prawem do lokalu mieszkalnego, który służy zaspokajaniu jej potrzeb mieszkaniowych, będąc równocześnie współwłaścicielką w 1/2 części domu jednorodzinnego o powierzchni 156 m². W związku z tym nieruchomość ta winna być traktowana jako lokata kapitału, co obliguje Sąd do uwzględnienia tego przy ocenie zdolności powódki do partycypowania w kosztach sądowych.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła powódka zarzucając mu naruszenie art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez odmowę zwolnienia jej od kosztów sądowych w całości, naruszenie art. 109 ust. 1 przywołanej ustawy poprzez niezarządzenie dochodzenia w celu wyjaśnienia wątpliwości, co do

prawdziwości złożonego przez nią oświadczenia oraz naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę złożonego przez nią oświadczenia majątkowego. Powódka wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zwolnienie jej od ponoszenia kosztów sądowych w całości i zasądzenie od strony pozwanej na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu powódka zaprzeczyła, aby można było uwzględniać przy ocenie jej wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych wypłaconego jej zadośćuczynienia. Podkreśliła, że kwota uzyskanego przez nią zadośćuczynienia, jak również zaciągnięty kredyt zostały zużyte na remont domu, którego jest współwłaścicielem a w którym zamieszkuje jej brat.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powódki nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należy zauważyć, iż uzyskiwany przez powódkę comiesięczny dochód w wysokości 2.348,26 zł jest znaczny zważywszy, iż powódka nie ma nikogo na utrzymaniu i prowadzi sama gospodarstwo domowe mogąc przeznaczyć całość z uzyskiwanego wynagrodzenia na zaspokojenie własnych potrzeb. Ponadto dysponuje mieszkaniem własnościowym o powierzchni 60,34 m² oraz współwłaścicielką w 1/2 części domu jednorodzinnego o powierzchni 156 m². W świetle powyższego nie sposób zaliczyć powódki do osób ubogich, co upoważniałoby ją do skorzystania z dobrodziejstwa instytucji zwolnienia od kosztów sądowych w większym zakresie niż dokonał tego Sąd I instancji.

O ile nie można zgodzić się z twierdzeniem Sądu Okręgowego, iż fakt, że powódka otrzymała w przeszłości zadośćuczynienie w wysokości 10.000 zł oznacza, iż jest ona w stanie uiścić opłatę sądową w wysokości 5.000 zł, gdyż podważa to cel i funkcję zadośćuczynienia, to pozostałe składniki jej majątku wskazują, iż jest ona w stanie podolać nałożonemu na nią przez Sąd I instancji obowiązkowi pokrycia części kosztów sądowych.

Badając zatem sytuację materialną powódki należało brać pod uwagę jej całościową sytuację majątkową tj. uzyskiwane przez nią dochody w wysokości ok. 2.348,26 zł miesięcznie, jak również fakt, iż jest właścicielem nieruchomości, z których tylko jedna służy zaspokojeniu jej potrzeb mieszkaniowych.

Wysokość comiesięcznych dochodów uzyskiwanych przez powódkę, w ocenie Sądu Apelacyjnego pozwala jej na uiszczenie części kosztów sądowych w zakresie określonym przez Sąd I instancji w zaskarżonym postanowieniu. Stosunkowo wysoki dochód powódki pozwala jej bowiem wygospodarować środki, które w pierwszym rzędzie winna przeznaczyć na uiszczenie opłat sądowych. Wydatki bowiem na ten cel nie są mniej istotne, niż pozostałe jej wydatki, takie jak wynikające ze spłaty kredytu, i o ich zaspokojenie powódka powinna zabiegać w pierwszej kolejności czyniąc stosowne oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające - mogły zwrócić się o taką pomoc do państwa (por. postanowienie SN z dn. 24.09.1984r., II CZ 104/84, LEX nr 8623).

Należy również mieć na uwadze, iż pozwana dysponuje spółdzielczym prawem do lokalu mieszkalnego tj. mieszkaniem o powierzchni 60,34 m². Prowadząc gospodarstwo domowe sama może dążyć do tego, aby posiadane przez nią mieszkanie przynosiło określony dochód, choćby poprzez wynajem jednego z pomieszczeń.

W sprawie nie doszło do naruszenia art. 109 ust. ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Sąd Okręgowy dysponował bowiem wystarczającymi informacjami, zawartymi w złożonym przez powódkę oświadczeniu majątkowych, do wydania orzeczenia o częściowym uwzględnieniu jej wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Nietrafny jest także zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., gdyż Sąd Okręgowy uwzględnił, wydając postanowienie w sprawie, wszystkie składniki majątku i jego obciążenia przywołane przez powódkę w złożonym oświadczeniu majątkowym.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, zbieżnym ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, powódka będzie w stanie uiścić opłatę w wysokości 5.000 zł i nie doprowadzi to do uszczerbku utrzymania koniecznego dla niej. W ocenie Sądu Apelacyjnego zwolnienie powódki ponad kwotę 5.000 zł oddaje w niniejszej sprawie realia jej aktualnej sytuacji materialnej.

Dlatego Sąd Apelacyjny w Krakowie działając na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie powódki.